

PĂRINTELE AMORTH

Destăinuirile unui exorcist

Traducerea din limba italiană de
Cristian Șoimușan

Galaxia
Gutenberg
2022

Cuprins

Căutăm exorcist	7
Recunoașterea simptomelor	16
Tipuri de vrăji.....	35
Primele „binecuvântări”	50
Exorcismele	67
Rugăciunile de eliberare.....	80
Cum reacționează diavolul	100
Efectele exorcismului.....	111
Posedare și eliberare.....	119
Dificultăți și probleme deschise	137
Rolul central al lui Cristos	156
Puterea Satanei.....	162
Cristos l-a biruit pe Satana	178
Biserica și diavolul	189
Cine poate alunga diavoli?.....	193
Ajutoarele.....	208
Apă, ulei, sare sfințită.....	218
Infestări	225
Exorcisme în case	246
Încă ceva despre magie	253
O amintire legată de padre Pio.....	264
Concluzie	273

apropierii sufletelor de Dumnezeu prin reluarea unei vieți normale de credință, de rugăciune, de frecventare a sfintei Liturghii și a Sfințelor Sacramente, de o alăturare plină de hotărâre a persoanei la cuvântul lui Dumnezeu. În deja îndelungata mea slujire ca preot nu mi-a fost dat niciodată, ca înainte, să am atâtea ocazii de a mă apropia de Domnul, de Biserică, de fiecare persoană în parte sau de familie întregi. Cei mai mulți nu au nevoie de exorcisme¹, ci de o sinceră convertire.

---

¹ Exorcismul (din latina târzie, „*exorcismus*”, din greacă „ἐξορκισμός”, „*exorkismos*” – legare prin jurământ) este practica religioasă de alungare a demonilor sau a altor entități spirituale dintr-o persoană sau loc presupuse a fi posedate. Este un act al Bisericii, prin care preotul cere, în numele lui Isus Hristos, ca o persoană sau un obiect să fie apărat împotriva influenței diavolului și eliberat de sub stăpânirea lui. Un exorcism simplu se face la Botez, deoarece acest sacrament în sine cuprinde și aspectul eliberării de păcat și de cel care l-a determinat, diavolul. Exorcismul de la Botez îl pregătește pe candidat să se lepede de Satana și să mărturisească credința Bisericii. Există și alte practici bisericești care ajută la înlăturarea influențelor nefaste, cum ar fi apa sfințită și postul – ce încă în Biserica primară era legat de izbânda asupra diavolului (cf. Mt 17, 21). Exorcismul solemn sau „exorcismul mare” are în vedere, în mod specific, alungarea demonilor sau eliberarea de sub influența diabolică a unui om posedat. El poate fi săvârșit de un preot numai cu permisiunea expresă a episcopului locului, și numai după o examinare medicală atentă pentru a exclude posibilitatea unei boli psihice. Dreptul de a săvârși exorcisme trebuie acordat numai preoților care se disting prin evlavie, știință, prudență și viață integră (Cf. *Codul de Drept Canonic*, Vatican 1983, can. 1172). Se cere ca acest exorcist să acționeze cu prudență, respectând cu strictețe normele stabilite de Biserică. În afară de exorcismul propriu-zis, există rugăciuni care se pot recita public, de către un preot, cu permisiunea Episcopului, atunci când se consideră, după judecată prudentă, că există o influență satanică asupra unor locuri, obiecte

Apoi am mers tot mai departe, descoperind cât de mare este, astăzi, cererea de exorciști și, din nefericire, cât de nepregătiți și de nepotriiviți pentru așa ceva sunt oamenii Bisericii.

De un număr neprecizat de ani, exorcistatul aproape că a dispărut din lumea catolică, spre deosebire de ceea ce se întâmplă în unele confesiuni apărute după Reforma protestantă. Nu cred că spun ceva surprinzător cu privire la episcopi, dacă îmi este dat să constat un fapt obiectiv: aproape întreg episcopatul catolic nu a mai făcut exorcisme și nu a mai asistat la exorcisme. Motiv pentru care ne vine și mai greu să credem în fenomene în care nici măcar noi, exorciști, nu am fi crezut de nu ne-ar fi fost dat să le vedem cu ochii noștri.

Este adevărat că Sfânta Scriptură e foarte clară în privința aceasta: există chiar practici și învățături în întreaga istorie a Bisericii; avem dispozițiile *Dreptului Canonic*. Dar împotriva practicii din trecut și a învățăturii Bisericii s-a înălțat zidul nepunerii în aplicare a exorcistatului², chiar dacă pe ici, pe colo a mai existat și câte un exorcist. Iar împotriva

---

sau persoane, fără a se ajunge la stadiul unei posesiuni propriu-zise, cum ar fi Exorcism împotriva satanei și a îngerilor răzvrățiți; în limba latină: *Exorcismus in Satanam et angelos apostaticos*. Pe lângă aceasta, există rugăciuni care pot fi recitate în particular de către toți credincioșii, atunci când au motive întemeiate să considere că sunt supuși la influențe diabolice. Un exemplu de astfel de rugăciune este invocarea Arhanghelului Mihail (n.r.).

² Ministerul (anterior „ordinul”) exorcistului. Gradul exorcistatului se primea imediat după cel de portar și de lector, arătând astfel puțina importanță ce se acorda acestei funcții (n.r.).

învățăturilor Sfintei Scripturi s-a înălțat zidul tăcerii sau, și mai rău, al interpretării greșite venite din partea anumitor teologi și bibliști.

Preoții, din rândul cărora provin și episcopii, ar trebui să fie instruiți în materia aceasta, studiind trei ramuri ale teologiei: dogmatică, spirituală, morală.

Teologia dogmatică, vorbind despre Dumnezeu creatorul, ar trebui să se ocupe și de existența îngerilor, a demonilor și a ceea ce Sfânta Scriptură și învățătura Bisericii ne zic despre ei.

Teologia spirituală, indiferent cum ar fi ea împărțită, se ocupă atât de activitatea obișnuită a demonilor, adică de ispite, cât și de activitatea lor neobișnuită, care înseamnă toate relele, inclusiv posedarea diabolică. Aici sunt predate remediile, inclusiv exorcismele. Lipsa studierii teologiei spirituale, ce se prelungește deja de prea multe decenii, a cauzat și o puternică pierdere în direcția spirituală propriu-zisă.

Teologia morală ar trebui să predea învățături și despre toate păcatele împotriva primei porunci, între care se plasează și superstiția; ar trebui să-i lumineze pe credincioși cu privire la ceea ce este conform cu voința lui Dumnezeu și cu privire la ceea ce nu este conform cu voința Lui, precum magia, necromanția, etc.

Sfânta Scriptură e foarte clară în privința aceasta și folosește cuvinte foarte dure împotriva acestor păcate. Să ne gândim numai la acea listă din Deuteronom (18,10-12) unde sunt înșirate toate aceste practici pe care le

condamnă: *Este abominabil înaintea Domnului oricine face aceste lucruri.* Dar mulți moraliști nu știu să deosebească binele de rău; nu ne mai învață ce este păcatul de moarte și ce nu este; din acest motiv, credincioșii nu au mai auzit deloc vorbindu-se despre astfel de interdicții.

Neglijenței studiilor și lipsei de experiență directă li s-au adăugat, așadar, agravându-le, răspândirea unor erori doctrinale, predate în mod direct de către unii teologi și bibliști: erori care, prezentându-se drept „interpretări la zi”, ajung să nege înseși eliberările de lucrarea demonului săvârșite de către Cristos, prin faptul că le consideră simple vindecări. Împotriva unor asemenea erori s-a ridicat cu claritate vocea autorității Bisericii, prin documentul *Credința creștină și demonologia*, publicat în *Osservatore Romano* pe data de 26 iunie 1975 iar apoi inserat între documentele oficiale ale Sfântului Scaun.

Rodul acestei întreprinse cauze – lipsa studiului și a predicării, nepracticarea exorcismelor și erorile doctrinale – explică, măcar parțial, situația poporului nostru care se duce la magi, și explică totodată atitudinea de incredulitate a oamenilor Bisericii.

O treime dintre teologi nu crede în existența Satanei; două treimi crede teoretic în el dar nu crede în acțiunea lui practică și refuză să țină cont de acest aspect în propria lor activitate pastorală. În aceste condiții, rămâne prea puțin spațiu pentru cei care cred și care iau măsuri: sunt excepții, care de obicei trebuie să funcționeze împotriva curentului, fiind luate adesea în derâdere și împiedicate de către ceilalți.